

Het Sliedrechts Dialect (633)

Klaain Diepie...

't Is al weer 'n hêël hortie geleeje dà me 't over 't Klaain Diepie hadde, mor toe wazze me gekomme tot een ouwe, grôôte, houte schuur. Dan kwam d'r weer 'n gantel, en 'n soortement van haoventjie med 'n stallechie aareksies d'r in. Net as aalle andere aareke in die gantels, lag mè lêêg waoter 't spul meer scheef in de modder as in 't waoter, mor azzie 't over vrijhaaid en fijn weune het, dan kò je dat daer vinge. Zô zachiesaan zij me toch 't brugchie van Verees onderdeur genaon. D'r was gêên gantel of je was t'r wel is mè je bôôtjie ingevaere. Vroeger was t'r een ouwe hoepeschuur, laeter was t'r 'n stuk bij 'n koleboer in gebruik. In een aander stuk kò je pepier en schulpzand en zô vinge. D'r was ok een stuksie waer ie 's winters, azzie grôôter wier, je kano moch legge. D'r is niks meer van trug te vinge. De huisies zijn weg, je ouwe speulterraain is ok weg. Waer kò je vroeger nou aailijk nie speule? Je hà van recreasie nò nooit gehoord, dat was toe zeker nie nôôdig! D'r wor nou ok weer hêël wà gemaakt, mor gêên hoepe meer, hoor.

Schandaolig

Nou eve wat hêël anders tussedeur. D'r kom wel 'n woordtie in voor dà ze tegewoerdig schandaolig vinge, mor vroeger wier dat veul gezeed en wier 't gewoon gevonge. Azzie 't nie wil leze mò je j'n duim d'r mor op legge. Vrijdas wier d'r hêël wat geboend en afgeklopt in Slierecht. Een paor mikke, een klopstok, 't klêêd 'r overheene en dan mor slaon met die matteklopper. Een wat ouwer vrouwchie, een lief mense, we kregedikkels een schuimpie van d'r, was is aan 't kloppe. Wij mekaor nae zitte rond die mikke waer dat wijfie 't zô druk had. 't Wier zeker veuls te aarg, want 'k hoort 'r nóg zegge: "Jonges schaaï nou is uit met dà geneuk!" Dan wis ie dà je mor aareges anders mos gaon speule, want je had dat meer gehoord van ouwere mense azzie ze voor de voete liep of zô. Zô zie je mor dad in de lôôp van de jaere een bepaold woord ok in Slierecht wel is wat anders kan gaon betekene, al het 't messchie toch ok wel 'n bietjie mè speule te maake . . .

Bosse riet

Lae me mor gaauw deurlôôpe, naer de wurref van Nieuwendurrepe. Vroeger lagge daer langs die gantel hêêle aaïke bôôme. Die wazze in de lengte deurgezaogd, dat wel, mor je kon wel zien, dat 't een kempleten bôôm was. Daer wiere dan ankeraoke en Slierechse bôôte van gemaakt. Azze ze dan de planke van dien bôôm op de goeje maet gezaogd hadde, mosse ze voor 't vlak en de zijje enzô, ok nog in de goeje rondte gebrand worre. Dat deeje ze mè brandende bosse riet. Nou, dan kò je mekaor nae een tijdjie in die schuur bekant nie meer zien, zô blaauw van de rôôk was 't dan. Mor een pijpie, segaortie of sigretjie smaakte d'r bepaold nie minder om, hoor. 'k Heb trouwes aan die bosse riet ok nooit een briefie zien hange mè verhaole d'r op wà je d'r aamel van kon krijge azzie ze in brand stak. En voor zô'n briefie mè grôôte draaigende letters was plek genogt gewist.

Raoren drôôm

Nou hè me aailijk aals mor naer d'n dijkkant gekeke. Aan de revierkant beurde ok zat, hoor. Bakke maoke, bakke en zô rippereere. Laete me ok nog is eve aan die

naegelhêeters denke. Hier mò je mor eefies tusse de regels deur leze, want dà 's faailijk weer 'n hêël aander verhaol. Die ouwe kettinge waer jaere geleeje d'n drijvende smejerij van Volkere mee vast lag, legge nou onder 'n hôp zand, die kè je nie meer zien. Tja, dien drijvende smejerij . . . Die was daer zeker neergeleege omdat ie nie meer nôôdig was en te oud wier. Een best pleksie, daer lag tie niemand in de weeg en voor zinke hoefde je daer ok nie zô bang te weze. Zô vlak nae d'n oorlog weunde d'r nog een gezin aan boord. Netuurlijk hà vroeger de schipper, de smid, en wie weet wie nog meer, daer aan boord ok een verblijf gehad, dus akkemedaoosie was t'r wel. Mè waarem weer hadde de mense die daer weunde de petrijspoorte netuurlijk ope staon om 'n bietjie frisse lucht binne te krijge. Nou wier d'r in die tijd nogal is gepoord (anderes hadden 't over peure), want een aeltjie smaakte aaltijd wel. Toe was t'r bepaold is êên die vong dat ie 'n paor aele teveul had, en gooide d'r een paor overboord. Netuurlijk had tie d'r gêên aareg in dat ie net zô'n bietjie dwars van de smejerij voer waervan de petrijspoorte ope stinge . . . D'n aanderen ochend vroege ze in de buurt aamel aa mekaor of ze ok een maaid, nogal laet op d'n aevend, zô hadde hore gille. D'r wazze d'r die nog uit 't dakraompie gekeke hadde, mor d'r was niks te zien gewist. D'r had 'r zeker êên 'n bietjie raor gedrôômd. Ja, ja . . .

Jan van Keese van Janne.

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôôme van de families Bakker (nieuw) en Sprong in de "Genealogische Grabbelton" en ok hêël veul fotoochies van Slierecht...